

ITINERARI DEL CANAL DE LA INFANTA

Punt de sortida:	Barri de Can Fatjó
Punt d'arribada:	Rambla de Solanes
Durada aproximada:	1h. 20 minuts.

El recorregut, que segueix el curs que traçava el Canal de la Infanta travessant el nostre municipi, proposa un itinerari de quatre trams, que s'estén des del punt de sortida fins al final en cinc grans moments o etapes documentals: Can Fatjó, Can Vilumara, el Pont del Quitllet, el parc de Can Mercader i la rambla Solanes, a tocar de l'Hospitalet.

Can Fatjó. Per aquest indret, a tocar de Sant Joan Despí, el Canal de la Infanta Carlota entrava al terme municipal de Cornellà. Projectat per l'enginyer Tomàs Soler i Ferrer, fou inaugurat el 21 de maig de 1819, i va propiciar l'arribada del regadiu a l'agricultura, prenent les aigües del riu Llobregat. El seu recorregut va permetre als municipis de la riba esquerra del riu disposar d'una via d'aigua permanent, que és l'origen de la riquesa i la prosperitat econòmiques de la comarca. La principal finalitat de la construcció del Canal va ser la de convertir al regadiu les terres baixes dels pobles que travessava, i a Cornellà es va acomplir sobradament, ja que a l'any 1851 el 60% de les seves terres conreables ja eren regades per les aigües del Canal, modernitzant-ne la seva agricultura.

Can Vilumara. El Canal va ser el motor de la gran transformació econòmica i social de Cornellà al llarg del segle XIX. La construcció de diferents salts d'aigua al llarg del seu recorregut va facilitar la instal·lació de diferents fàbriques, principalment tèxtils, que aprofitaven l'energia hidràulica per a moure les seves màquines.

Us trobeu ara davant de les restes del primer salt d'aigua instal·lat a Cornellà, que el 27 de setembre de 1849 va ser venut per la Junta del Canal de la Infanta a l'industrial barceloní Francesc Quer i Sagristà i la seva fàbrica, coneguda posteriorment com Can Vilumara o la Llana, ja que finalment es va

dedicar exclusivament a la filatura i als teixits de llana, i va estar activa fins al 2003.

Pont de Can Quitllet.

El traçat del Canal de la Infanta a Cornellà va contribuir a la separació del terme municipal en dues zones ben diferenciades, conegudes popularment com Cornellà de Baix i Cornellà de Dalt, que es va agreujar encara més amb la construcció l'any 1854 de la línia

del ferrocarril de Barcelona a Martorell. Per minimitzar la divisió es van construir vint-i-set ponts que facilitaven el pas entre les dues bandes; un d'ells va ser el pont de Can Quitllet o de Can Jan, que és conegut amb aquest nom per trobar-se al costat de les dues cases de pagès esmentades. Aquest pont, juntament amb el que és situat a la rambla Solanes, a tocar de l'Hospitalet, són els únics que han arribat complets als nostres dies.

Can Mercader.

El pont de Can Mercader, encara que mig tapat i poc visible a causa del nou accés al parc, comunicava el Palau Mercader i la part baixa de la finca amb la resta de terres situades sobre el Canal i que arribaven a la Torre de la Miranda. La finca de Can Mercader estava dedicada majoritàriament al conreu i va ser de les primeres propietats agrícoles que van rebre l'impuls transformador del regadiu.

Rambla Solanes.

Des de l'Edat Mitjana, aquest sector del terme es trobava ocupat per una gran propietat agrícola coneguda com a Mas Gavarra. Actualment, aquesta masia, bastant descuidada, està ocupada per unes oficines situades al començament de la rambla Solanes. Les terres d'aquest mas anaven des de la carretera de l'Hospitalet al sector nord de l'actual barri de Sant Ildefons, i de la caserna de la Remunta a la finca de Can Mercader.

El pont de la rambla Solanes o rambla de Manets és el darrer pont del Canal a Cornellà. Està constituït pel pas sobre el Canal i per l'aqüeducte que permet que les aigües travessin el torrent de la Remunta. Aquest torrent marca la línia divisòria entre els termes municipals de Cornellà i l'Hospitalet.

